

BORSSZEM JANKÓ

1872.

1873.

Magyar. Segíts ki sógor a veremből!
 Német. Nem ismered a példaszót: ha én neked
 vermet ások, te abba belebukol. (*Nem húzza ki.*)

Német. Kedves magyarom, segíts! Hiszen tudod
 a példaszót: ha én a neked ásott verembe beleesem,
 te abból kirántasz.

Magyar. (*Csakugyan kirántja*)

„VIRGINIA.“

— Szomorú trafikomédia egy fölvonásban. —

SZEMÉLYEK:

SZIVOR, szívét orzá Virginiának.

VIRGINIA havannai talján kisasszony, égett Szivorért, de előbb Szalmaszályval volt viszonyban.

TRAFICUS, vén kerítő.

- Szivor.** — Virginia, te már megint nem égsz!
- Virg.** — Nem látod szállni szívem bodrait
Kéklő felhőkben pajzánul kerengve?
- Sziv.** — Kéklők-e? Szürkek, mintha hályog volna
Mindegyik karikán.
- Virg.** — Hát illatom
Nem érzed orrod tompa hüvelyében?
- Sziv.** — Oh érzem, mintha tollat égetnék . . .
Virginia, egy szót veled.
- Virg. (ijedten)** Beszélj.
- Sziv.** — *(Borzasztóan)* Virginia, te titkolsz valamit
Előlem. *(Még borzasztóbban)* Vétkezel ti-
[tokban, he?
- Virg.** — Szivor, minő gyanu! Én ártatlan
Tüzem csak nem hamisítom meg?
- Sziv.** — Oh,
Ismerlek, nem először szivok most
Virginiát; csaló, te képmutatsz!
- Virg. (fölkialt.)** Egek! Gyalázat!
- Sziv.** — Hisz te lucskos vagy
Egészen; csak hogy nem csorog belőled
A vétkes nedvek mérges permetegje!
- Virg.** — Az ifju szívem ártatlan harmatja.
- Sziv.** — Virginia! úgy harmatnak nevezd
A kígyó mérget is, mely mar es öl
Virginia! *(Elfojtott dühvel)* hiszen te nem
[szelelsz!
- Virg.** — Az ártatlanság soha sem szelel.
- Sziv.** — Virginia! hisz te dugulva vagy!
- Virg.** — Csak szűkölköcskéből, hogy
Te gyanusítod szűz erényemet.
Oh Szivor, mily kegyetlen vagy!
- Sziv.** — Virginia
E szalmaszál már nem talál utat
Csalá szűdhez, és hiába fur.
Mi ördög bujt beléd, hogy bédugultál?
- Virg.** — Oh szívj, Szivor, talán mégis lehet!
- Sziv. (Erősen sziva).** Szíjjak? Ezer tüdő fuvói sem
Színának egy karikát most belőled.
S hogy égsz? Ez nálad égés! Szén s korom!
Ez volna hát lelked virága? Pfüj,
Mily büz! Tán spodiumot éget benned
Az ördög? S ez mi hát, mi itt kiáll?
Egy kőczdarab! . . .
- Virg.** — Oh jaj, hát én hibám,
Ha a természet bájaim csak kőczzal
Töltötte ki?

Sziv. — Virginia! Egy szörnyű
Gyanu ébred föl bennem . . . Téged már
Másvalaki kell hogy kiszítt legyen,
Mielőtt én gyujtottam rád. Veszsz el!
(eltöri.)

Légy eltaposva mint bűdös bürök.
Van a világon még más szivar is,
Mely nem hazudja szűz virginitását.
(Rohan a trafikba.)

Kérek egy jó sötét virginiait.

Traficus. — Sajnálom, nincs, teljesen elfogyott.**Sziv. (eltépedve.)** Nincsen Virginia? Hogy lehet ez?**Traf.** — Elfogytak és a gyár még nem csinált
Ujat, két hétre majd tán lesz megint.

Sziv. — Ördög, pokol és valamennyi démon!
Miért dobám el ama szűz szivart?
Oh késő bűnbánat! Hol vagy, te kedves,
Te édes, ártatlan virgincsikám?

(Szalad összeszedni a maradékot.)

Még itt találok elszórt tagjaid, —
Itt vannak, ah hadd szedjem össze őket,
Mind, mind, a legutolsó morzsikáig.

(Sirva.)

Nem szeleltél? Most nagyon is szelelsz.
Dugulva voltál! Most széttépve vagy.
Nem égtél? Most égetlenül se vagy meg.
Oh jer, hadd tömjelek pipámba és
Hadd szívjalak gyönyör s kőj mámorában!
Oh kérlek, légy büzös, — e büz oly édes!
Oh kérlek, légy csak nedves, — így tovább
Fogsz tartani. Oh üdvö-büdvözülj
S tarts végzetlenül; tarts legalább
Két hétig, míg az átkozott aerár
Elküldi majd az uj virginiait,
Mely oly rozsz lesz, hogy hozzá képest te
Eszményi egy virginia valál!

*(Móhón szi, azután még a hamvát is fölszip-
pantja, a pipa bagóját kiszűresöli s két hétig folyvást
orra alatt tartja a pipát.)*

Párisból

írják, hogy Barodet választása oly nyugalommal,
oly egyszerűen s komolyan ment véghez, hogy a kato-
naság kénytelen volt rá nem lőni a népre.

Hollandiából

értésülünk, hogy csöndes népe néhány hét előtt, mert
nagyon jó dolga volt, elment Sumatrába babérlevél-
szüretre s ott barbár náthát kapott. Kábelnyire hal-
latszott a panaszos „atcsin! atcsin!” — s bár
minden részvétszenvelgő néptárs odakiáltotta neki,
hogy „kedves egészségére”, egy darabig mégis kényte-
len lesz őrizni a határt, míg ismét ama vad törzs
lábára h a a g h a t.

Német felirások a magyar kiállítási osztályban.

— Indítványozza B. J. —

- (Fokos) Stufert.
 (Csákány) Tschakani.
 (Árvalányhaj) Chignon aus dem hädtsichen Waisenhanse in Pest.
 (Süveg) Hauptflasche.
 (Óv) O weh!
 (Kanász botja) Gewölb von Canawaß.
 (Juhász) Zuchse!
 (Árvai túró) Waisenmineur.
 (Honi kamélia) Ein Kameel de: „Ellenör.“
 (Tiszai háló) Coloman Tisza als Schläfer.
 (Opál) Ach Paulus!
 (Debreczeni pántlika) Koch einer Schiene aus Debreczin.
 (Köles) Gollasch.
 (Kovács) Ein Kawasch.
 (Székely lak) Seffel-Firniß.
 (Szász ház) Hunderthaus (ad nornam Fünfhans, Sechshans)
 (Gépház) Bildergallerie.
 (Képtár) Maschinenhalle.
 (Körcsarnok) Bierhaus.
 („Borura derü“) Auf Wein folgt Bier.
 (Haladás) Fischplak.
 (Csordás) Ungarischer Tanz, auch Schweinhirt und Haideschenke.
 (Magyar sajtó terményei) Milben in altungarischem Käse.
 (Kendertiló) Verbotener Hanf.
 (Kasza) Eiserner Geldschrank.
 (Szakajtó) Klafenthüre.
 (Túró) Maulwurf.
 (Ólfa) Holzmörder.
 (Szálfa) Flugholz.
 (Kapor) Kraker.
 (Tagló) Pferdefuß.
 (Patkó) Ein Beltiare.

A jászkun kerület tisztikara.*)

Főkapitány : **Orczy Bódog** báró.
 Kerületi pénztárnok : **Barabás**.
 Pusztázó hadnagy : **Deák Farkas**.
 Csendbiztos : **Paulay Ede**.
 Rabélelmező : **Weidinger Henrik**.

*) Azon hirre, hogy Orczy báró elmegy jászkun kapitánynak, szerencsések voltunk az általa alakítandó tisztikari sematizmus egy részét megszerezni. Örvendünk, hogy az ő régiméjének kengyelfutói mind alkalmazást nyernek.

A bécsi börzéről.

Bécs, május 12. A csata megkezdődött. A kulisszából erősen tüzelnek. Rothschild két erős oldal-lövést kapott, ami általános részvénynyel fogadtatott

Bécs, május 13. Több ház — az égető szükség következtében — lángba borult. Az általános deroute-ban a marsroute-ot senki sem tudja.

Bécs, május 14. Roppant dördület. Ing a föld-hitelintézet; a börzebank azért nem ing, mert nincs neki. Telek- és földindulás. Bum! Krach!

Bécs, máj. 15. Ma 115 insolventia. A gyógyszerészek vonakodnak többé az orvosok recipéiben a „solve“ szónak engedelmességni. A börzén segélyző-egylet alakult, mely bankároknak ingyen osztogat köteleket.

Bécs, máj. 16. Ma 134 bukás. A börze elhatározta, hogy egyelőre minden differenciát eltöröl. Rothschild és Kakeles közt ne legyen különbség. 14 öngyilkosság; b. Pinkelsfeld egy leveses kanállal agyon-szurta magát. Beütött a pánikula.

Bécs, máj. 17. A bankaktát fölfüggesztették, noha inkább az igazgatókat kellett volna. Újabb 147 bukás. A börze termében revolverek és lőszerszámok vannak készletben elhelyezve a börziánerek használatára. Minden lövés egy hatos, mely előre fizetendő.

Bécs, máj. 18. A börze fölfordult és meggebedt. Ezer millió elől elveszett az egyes és csak a nullák maradtak meg. Az elveszett egyest hiában kurrentálják. A burgszínházban Haydn „vizözön“-ét adják.

Nyilatkozat.

Miután e kifejezéssel „vén gründer“ sokféle visszaélés történik, kénytelen vagyok, mint igen vén gründer, vagyis régi alapító s igazgatója az első római építkezési társulatnak, kijelenteni: hogy az én viselkedésem soha nem adott okot ama sértő mellékrételemre.

Romulus,
igazgató.

Bizonyítvány.

Romulus igazgató urnak szives készséggel bizonyítom, hogy az személyesen megölt ugyan, de tisztességes gyilkos létére nem nyuzott meg, sem nem hágott a pénzem nyakára, mire a közönséges gründer-usance-oknál fogva teljesen föltett volna jogsíva.

Remus,
a római építk. társ. részvényese.

Királyutczai levél.

— A grószke krachrúl. —

Bodapest, 15. májoshba.

Gatt über die Weltausstellung! Azt sem nem tudok, hol állja az én fejem! Szörnyő, szörnyő, dreimal szörnyő! Tegnap még azt kérdezte a baron Spitzbauch: hodj az a Istwántorom, akarom belőle tschináni ed nippet az íróasztalomra rá — s máma már nem nippe, hanem „nippes“, ami a megsopotámi diolektosba asztat jelent, hoid: fucs! Máma a baron Spitzbauch von edj szegen paket-izraelitő, ami volt azelűtt és a pakétba bent van neki ed somó fidi-bosz ami tegnap még érte ed milliont, máma pedig ű maga nem agya érte ed piczolat — mer ez is nincs neki.

„Hoid fogunk kiegyenledni minket?“ — ez most a naid orientálische kérdés. És szaladnak a finantz-miniszterho, segitschen ű.

Phortscha, en ógy éljek! Mikor még tovaj a karmány akarta beleszólni a börzenschvindlba: a kulisz, meg a sógóluk, meg a poblikom, meg az aktörök és akcionörök ordították ed ropant: vi hájszt? Hoid akarja a karmány beleszónyi ami autofosztogotáschi szabedságonkba? Mars czuruk! És míg a malőrön segithette vóna a minisztérejom, nem vót neki szabad; most, hogy vóna neki szabad, nem lehet. Ez a czirkolos vicegeporiosus. Az ójságok, a mik valamengyi ed jékényen árolták a reszvenyeket a bonkárokkal, mindig organáltak, hoid Ausztriának van kimerölhetethetlen segelforásai. Most, midőn beötötte a krach, ógy gorólnak edmásra rá a „házak“, hoid lehetne olepítani rájuk edj bedőltházromszétszedőrészvenytársaságot, ha okodna még baland aki venne. Most kiobálnak: segitség! Most külene nekik a stáczhilfe, most jó volna a republik is „mit dem Groszherczog an der Spitze!“

No, orgonálhatják most verklin a desorgaznáziót, nem segít schemischem, tsak ed kis betschöletes monka, „ami bizon naidon keschervesch molacság a börze órfiaknak. Megjelent a Generalkrach, es ez a Krach jeneról is bebizomosodta, hoid ő ed igazi osztrák jeneról, mer odjantsak elvesztette a tschotát. Fáj-

dalom, hoid a tschota-bulletinekben így áll: a u s g e b l i e b e n, es nem g e b l i e b e n.

Hát az a sok orden, az a sok diplóm, az a sok titolos? Most ed sintsch köztük ordentlich, a diplom lett diplomom és a titolos mit éri ha nincsen hozzája vitolos? És az a sok böszke név, czim es czimer? Schuferle von Ehrentreu, Schnipfer von Hochherz, Feigl von Tapfermuth! — mind kidobták az oblokon a praedikátot és maradtak nyomorult subjectumok: ezzerően Schuferle, Schnipfer és Feigl pedig doplán azok. A ki volt eddig Löw, az lett Hund; a ki volt Tannenbaum, lett Krumholz; a ki volt Weisz, az most — schwarz, schwarz, dreimal schwarz!

Csak aztat szeretnem todni, mit monták volna a náje freche presze és madjarfaló társai, ha Pestet érte volna ez az akasztófa. Ha kifáraták volna a nevetéschbe, keztek volna bele a simfolásba; és ebben ök kimerithetethetlenek. Beethoven írta, sok szimfonit; de mi ez ahoz a számtalan schimpfoniához fogva, akit azok a sajtó-otzajerekkel elorditanak naptyába kéczér is a madjarra.

Kölönben ne higyel borátom Jankólébn, hoid a börzére sak edjedől tsopán zsidó izraelitők járták; vót ott kereszteny zsidó is elegendendű és ezek a Gründerhuberek két miatyánkkal gonoszabbak mint a Grün-deleszek. Valamint az akasztófa nem monopoljom, azonképen a börze isch nem, a mivel vadjok

a te hű

Spitzig Izsig,

ischmeretes hazaphi és tesholálapa.

A „Bolygó hollandi“ szövegéből.

Németül :

Ei ei, ei ei, ei ei! —
Hier wird es Händel geben!

Magyarul :

Toj toj, toj toj, tojás! —
Itt csirke sült nekünk ma!

Hová építsük a népszínházat?

Krauthammer ur a Rákoson nagyobb telekspeculatióba bocsátkozván, legczélzerűbbnek vélné, ha a Rákos partjain épülne, hol a közellevő vízmennyiség lehetővé teszi, hogy a szinpad minél gyakrabban s minden nagyobb költekezés nélkül megsikáltathassék.

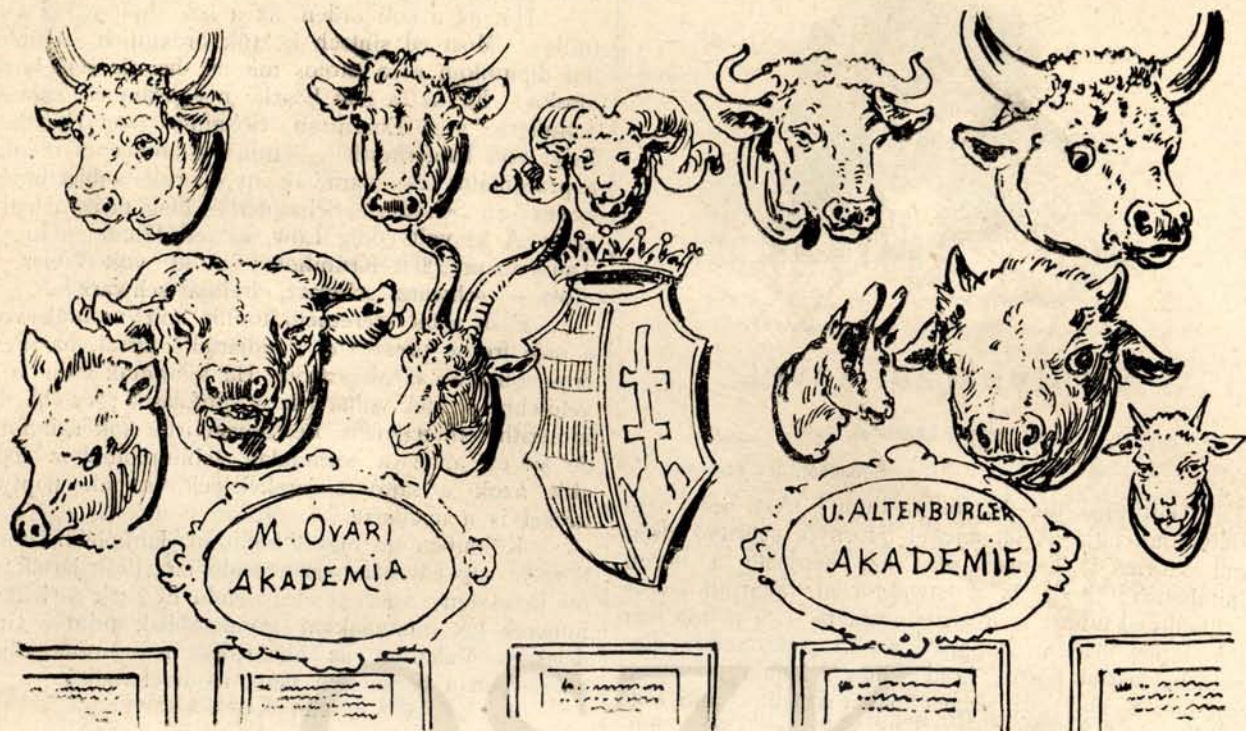
Spadifankerl ur kész tiszta hazafiságból öt forintot a népszínház alaptőkéjére adakozni, ha az ő telkét e vállalatra megvennék.

Gyomross ur ellenben egész önzetlenül ingyen ajánlja föl agyagosi telkét és ölet csak 260 frtra tartja.

Studinka Cyrill, háztulajdonos a Svábhegy tövében, azon véleményben van, hogy mindenekelőtt a Svábhegy környékét kell emelni, minél fogva a népszínház csak oda építhető.

A közkiállításból.

— Természet után. —

BUCSÚ.

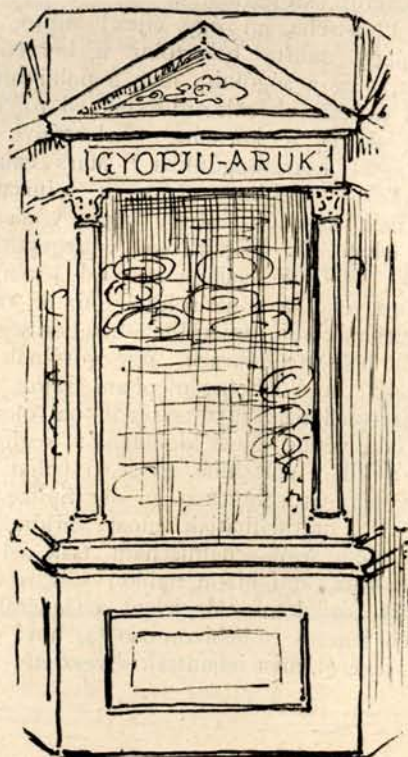
Están. Hájnesz , nagyon örültünk. Legyen máskor is szerencsénk, de aztán minket is tiszteljen meg a „kis Zrinyiben.“ Akkor minden ebédünk lakomává lesz.

Sanyi. Ego etiam precor. Vale Wales!

Közkiállítási ortografia.

— Posner Károlojos utasítása szerint. —

(Nem tréfa.)

Sebesültek a bécsi csata-piaczról.

Ez a baron Rothschild.

Ez a baron Kóbi Abeles.

Ez a ritter von Trattenreiter.

Ez a baron Schey.

High Life.

Ce jeudi.

Krricsi dear, — Igázi jeudi volt. Ákár mythologikus értelemben veszed, ákár szószerrintiben. Nagy jeu volt és ce cher prince of Wales nyilvánosan játszik á l'écarté. (Very pompous this pun!) És á l'écarté hódít nyilvánosan. (Once again!) Értesz, ugy-é? S így gondolhatsz, hogy nem áz angol kisasszonyokat látogattá meg. Pénzünket elnyerrte, szívünket elvitte, á nőket meghódítottá. Edward the conqueror! Ismersz ilyet á historriában? A gipsek á Rákóczy-songot húzták

neki, ámit eddig csak Kissingenből ismertt. Itt Küssingenben volt. (Heut wieder verflucht im Zug!) Á regáttá álátt egy kisasszonyká szomszédjá voltám, ki fehérr nyákát mindig nyujtogáttá, hogy meglássá á Walest. Herrcezet kerresett á herrczig. Kerreste á Klárrá, de nem ákádt rrájá. No, á tréflértt nem irrigyeltem á trónörököst, de árrá á „coeur-dame-rrá“ nekem is „pique“ lett volná! Ó gyászbán volt. Még sohásem láttám fekete felhőből ángyált mosolyogni. Kárr, hogy Angelo Tintoretti nem élt áz ilyen effecttel. Én szerretnek vele élni, há pictor volnek — vágy prince. S hogy elpudeáltám magámát, mikorr áz á német, á Silberer, áláttunk uszkálvá ázon á fogpiszkálón, prrodukáltá izmáit. Valóságos izmáelitá! Krricsi, egy biceps, mely ugy ugrott ki á kárrján mint egy malác. Ez már nem Hercules, hanem Herr von Cules. Plaidemet szorrosán tágjáimrrá húztám, hogy el ne árruljám magámát.

Lady Dudley étaít des nôtres. Szép menyecske és dudleysége Angliában feltünést is okozhat. De itt nem sokát értt vele, á hol minden nő egy Dudley. Pas vrai?

Hállottám márr mágyárr anglo-bankrról, de mágyárr-anglo csárrdásrról? — c'est du neuf. Arthur herrczeg eljárrttá, ámi ázt mutatja, hogy ván még benne egy csepp á Kohárry-vérrből. Ápropos anglo-bank! Mon capitan Blue—Buckle lett. Érrtem á Mandelbluet, áki meg bukott. Á szép Mandolina busán lógáttá fejét. S még mindig nem hájttá áz én válláimrrá. — Ez áztán á turf, áz á börrze! Tegnap még Gründerr, má zu Grrunde. Heute Rroth, morgen Schwarrz vágy Tóth, ámi egyrrre megy. Csák mégis jól prredikált áz á Jerremiás Schmerling. — Áz á Mandelblühné ki nem megy á fejemből. Csák odáádháttám férrijének á térrdszálágot — tán megkápnám érrté á jarretiéret. Husband! Hosenband! . . . ki segít ki e calembourgból?

És Bécsben áz á sok özvegy Tini, áz á sok árrvá snekedl, áz á sok gázdátlan pincserl, á jeune amour s á vieux sèvres!

Tout ça remis, matt, sach, krach!

Yours

MONOCLES.

ÁRTATLAN BESZÉLGETÉSEK.

Kurta. Mért nem segélyezte tavaly a magyar kormány a megszorult pesti piacot?

Fejes. Mert roszt kormány.

Kurta. Mért segíti az osztrák kormány a megszorult bécsi börsét?

Fejes. Mert még rosztabb kormány.

*

Kurta. Láttá komám azt a német Silberert, hogy húzta le a mi pesti hajósainkat a regáttán?

Fejes. Barátom, a 70% csak erősebb a 30%-nál.

* * *

Kurta. Mért, hogy az ánglius princz nem az angol királynéba szállt?

Fejes. Bolond beszéd!

UTÓHANG

— a walesi herrczeghez. —

Diadálkapu itt nem vára,

De tárt karok, (nem roszt csere!)

Ünneplő szónoklatnak árja

Helyett: egy város éljene.

Kit nemcsak mint utast köszöntünk,

Ki vétünk élni is tudál:

Polgár gyanánt mulatva köztünk

Meghódítottól, mint — király.

B. J.

A KIS NEMZETGARÁZDA.

A tiszavidéki vasút közgyűlése.

— Véghez ment a jövő pénteken. —

(Jelen voltak: pagódok, faszentek s egyéb részvényesek.)

Sza—áry gf. elnök, (megnyitja a gyűlést és sajnálkozását fejezi ki a fölött, hogy bár nem ért a vasuti ügyekhez, de annál inkább méltányolhatja Östling főigazgató tudományát, mely az övét tökéletesen pótolja. S miután gyöngékedése miatt az igazgatót dicsérni nincs ereje, bizza ezt magára Östling urra.)

Östling, fő-igazgató. A méltóság elnök ur megbízásának annál is inkább sietek megfelelni, mivel magam ismervén legjobban magamat, csak én mondhatok el minden jót és szépet magamról. Szerénységem akkora, hogy ezt megbirja. Működésem e nyugalmi hivatalban a következő. . .

Spitzkopf, (egy részvényes a ki nem pagódl.) Ne deklamirozzon itt nekünk magáról, hanem mondja el, mennyi lesz a dividenda?

Östling. Ha még egy ily fogas kérdéssel fordulnak hozzám, kénytelen volnék 110,000 forintnyi elbocsátási pénzzemet sürgetni és távozni. (Spitzkopfnak kiterítik a plaidjét.) E fényes elégtétel megnyugtatja lelkiismeretét. Hová is lenne igazgatói tekintélyem, de különösen igazgatói minőségem, ha ily gyöngédtelen kíváncsisággal nyulnak bele azon szálakba, mikbe a részvényes urakat befonni annyira buzgólkodom! E szálakból sodorítom én azon köteléket, mely a tisztelt részvényesek érdekeit (a pagódlók fejét elnök megbil-lentvén, ezek bölényatnak) állásomhoz fűzik. Mert könnyen megtörténhetnek, hogy ha elégséges számú részvényes volna jelen, kik mind ily faggatózásokkal kapnának belém, csakugyan nem tehetnék máskép, mint követelni a 110,000 forintot.

Dr. James Guldenfresser (odasug Östlingnek.) Ha nekem is juttat belőle, előteremttem a szükséges részvényeseket.

Östling (halkal.) E geseftre még rátérhetünk. (Fenszóval.) A működésem által elért eredmények roppant volta kétségkívül meglepte önöket. De szokatlan eszközökhöz is kellett folyamodnom, hogy e ritka sikert kivivjam. Mindenek előtt azon voltam uraim, hogy a magyar tisztviselőket eltávolítsam körömből, még pedig a társaság érdekében. Az igazgatónak ismernie kell a tisztikar hangulatát, melyet, ha magyarul nyilatkozik, még félre is találja érteni. S van-é, ami egy nagy úzletre veszélyesebb, mint a félreértés?

Elnök. Igáz, igáz! Der Estling hat recht.

Östling (mélyen meghajtja magát.) Ime, egy ki-próbált magyar hazafi biztató elismerése s ez megóv a gyanusítástól, mely igénytelen munkakörömet alá

akarja ázni. S ne hogy zsarnokoskodni látszassam, elbocsátottam oly erőket is, melyek valóban hasznára váltak az intézetnek. Szeretetőikben annyira mentek többen, hogy egy lépést sem tehettem anélkül, hogy utamba ne akadjanak. Ellenőrzésnek, sőt kémlelésnek mondhatnám ez eljárást, ha nem ismerném forrását, a szerfölötti ragaszkodást. Vértő szívvel kellett tehát számos hivatalnokot eleresztenem. (Spitzkopf bekiált az ajtón: a tisztviselők vérvő szivével!) Ez elbocsátások a társulatnak, viaticummal és nyugdíjjal egyetemben, néhány apró százezrébe kerülnek, mely összeg, a nemes czéllal szemben, valóban említést sem érdemel. Tekintettel voltam az apróbb tisztviselőkre is, kiknek sikerült 2—300 forintoscska nyugdíjat kieszközölnöm. Szerencse, hogy egy-egynek csak 4—5 gyermeke van! Mit csinálnának, ha 8 gyermekök volna? Elhárítom magamról e családapák halálkodását s tartozó kötelességgel oda utálom őket, magához a társasághoz, melyet egyedül illet meg az édes elégtétel. A megmaradt tiszti kar engem tüntetett ki hála-fölrattal. Akadtak, kik azzal gyanusítanak, hogy én erőszakoltam e tüntetést. Pedig a felirók legjobban tudják, hogy én semmitsem tettem arra nézve, hogy hálaival forduljanak hozzám. Az úzletre térve, van szerencsém jelenteni, hogy az osztalék ez idén a 1½% magasságát éri el, míg tavaly csak 5% volt. Nem akartuk a magyar kormányt megfosztani attól, hogy kötelességét teljesítse. (Nagy bravo. Elnök indítványára Östling igazgató évfizetése 40,000 forintra emeltetik. Spitzkopf a küszöbön ül és Jeremiás siralmait morzsolgatja. Vége a közgyűlésnek.)

Testvér-fővárosi kép.

(A pesti tüzjel a budai oltók őrtanyáját segítségre hívja. A legényesség fölrobog s szerszámaival a lánchidhoz lerobog.)

Jegyszedő. Hohó! Megálljanak. Itt fizetség van!

Vezető. De hiszen Pesten tűz van. Mi oltani sietünk.

Jegyszedő. Allezáncz! Muszáj fizetni. (A legényesség megfizet s mire áttér Pestre, ép annyi égett el, mint a mennyit olthattak volna azalatt)

*

(Buda-eörsi proceszzió. Férfiak zászlót hordanak, asszonyok gyereket hurczolnak. Gyönyörűen énekelnek. Otthon lesi a kukoricza a kapálását, a bab az ültetést.)

Jegyszedő. Megálljanak! Fizet mindenki két krajczárt!

Vezető. Mit gondol? Hiszen mi szent proceszzió vagyunk, esőt kérünk az istenkétől Pesten. Ott jót kapunk.

Jegyszedő. Vagy ugy! . . . Aooóh, seregeknek uraha a-a! (Letérdepel és kegyesen utána kántál a menetnek.)

EDVÁRD.

Uj-angol ballada.

Mitől véres a kezed
Edvárd?
Tán kavartál hecsepecs-
Lekvárt?
Hahó, hahó
Zeng lent a tóban a békai szó.

„Nem véres az én kezem,
Hej tyhü!
Piros két kezemen a
Keztyü.
Hahó, hahó,
Békai szót hadd zúgani.“

Melleden pont fekete,
Edvárd!
Mi frezentett odá bus
Nedv-árt?
Hahó, hahó,
Béka szavától zajg lent ama tó.

„Mellemen az nem piszok
Ringyrongy —
Amit látsz, szép fekete
Inggomb.
Hahó, hahó,
Mert e mián gyanusítani?“

Megyen Edvárd vasutra
Gyorsan
Nyomában Thajsz kapitány
Csoszszan.
Hahó, hahó,
Biczzen a sánta fiakkeri ló.

Zirza ottan, herczegem
Edvárd,
Ezen rémes dalával
Mégvárt.
Hahó, huss, huss,
Fuss, kereket megoldani, fuss!

Lengenádfalvai Kotlik Zirzabella.
Without-Dudley,

Miletics Abrishoz.

Omladina, omladina....
Szeretné ha Magyarhomból
Lenne egy nagy Bomladina!

„Most nem adom kétszáz forintért, hogy
sem sínes!“

*Piros Pista***A bécsi lapok hirdetéseiből.**

Kevéssé használt osztrák
és külföldi ren'jelek s ne-
mes diplomák súlyszorint
eladók.

Tiefer Graben, 35.

t cz. öngyilkos uraknak!

Jól sodorított kötelek,
finom élt angol borotvák, kék-
sav nagy mennyiségben s
egyéb öngyilkos szerek bő
választékban.

*Krach és Társa.***A IV-ik emeleten**

dunaparti házamban már számos tiszt. öngyilkos jelent meg, honnan a
legjobb eredménynel ugrottak le az udvarba. Azoknak, kik hasonló szán-
dékul vannak, bátran ajánlhatom e magasságot s a bécsi urak — ha ren-
delkeznek még az utiköltéssel — ne sajnálják azt és tisztelek meg
részvétükkel házamat.

PEST, májusban.

Stein Náthán

4 emeletes házbirtokos.

Egy szép kisasszony,

ki eddig Fleckoles báró urnál
volt alkalmazásban, ajánlko-
zik ha csekély is, de biztos
jövedelmű uraknak társalko-
donői minőségben. Igényei a
legszerényebbek.

Post rest. 105.

Sub „Rosa.“

Csinos pincser.

Hosszu, fehér selyem-
szőrű, pálczán átugrik s két
lábán jár. Neve „Finetti.“
Szabad kézből eladó.

Opern-Ring 35

1-86 em.

!! Értéken alól!!

Olajfestmények régi mesterektől. ódon
fegyverek, kínai faragványok, sévresi és
meisseni porcellán, persa szőnyegek, angol
üveg-edények, indiai sálók s meztelen nők fény-
képei olcsó áron eladók.

Bővebb tudósítással szolgál:

Svihák Differencz

Kolovrat-Ring 15.

Azon ur

Kerjesztes

Ki nekem két portot adott teg-
nap a borzán, keritök alítottat
meglátogatni, hogy a költészet
részemre, befektettségét be-
bizonyíthassa.

Betyár és gründer.

Ez a szegény legény.
Ez rablott.
Ezt az állam bezárta.

Ez meg a gazdag legény.
Ez is rablott.
Ezt az állam pénzzel segívezi.

Facit: hunczut a ki becsületes ember.

A náje fráje Preszéből.

(Pest, május derekán.) E héten Pest városa oly napra viradt, mely rémülettel töltötte el az egész ország lakosságát. A magyarságnak egy régóta előkészített terve sikerült — fájdalom! fényesen sikerült. A magyarság, mely mint önök tudják a német színházat megvette — be akarta egy próbanapon bizonyítani, hogy Pesten nem szükséges német színház. A leggonoszabb kétszínűséggel rábirta a német színház gyöngye lelkü igazgatóját, hogy színházát jótékony előadásra ingyen engedje át és e végből 600 frttal meg is vesztegette. Így aztán egy este négy helyen is játszottak magyarul. A megtorlás azonban nem maradt el, az iszonyat és rémületnek érzése megszállta egész Pestet. Az utcákon csak ijedt képeket, megdermedt gyerekeket, rikoltozó asszonyokat, jajgató férfiakat lehetett látni. Mindenki csak ezt kiáltotta, sohajtotta: „Óh német kultúra! óh német kultúra!” Egy pillanatig a német művelődés egész szerepe a keleten kockán forgott, az ország minden részéből táviratok érkeztek s a legbékésebb polgárok is elhagyva lakaikat, fegyveresen gyűltek össze (Pesten fájdalom! minden német ember revolverrel kénytelen járni, noha a város tisztán német!) és elhatározzák, hogy az előadásra elmen-

nek, nehogy a feltűzött magyarság boszuját magukra vonják. Így történt aztán, hogy mind a négy színház megtelt s a németek csak tapsban és haragos éljénekben adhattak kifejezést méltó aggodalmainak. A németeknek ezen föllépése annyira megszeppenté a magyarokat, hogy másnap az u. n. magyar népszínházat — melyet saját költségén egy bécsi német, bizonyos Fellner épített — rögtön gyorsvonattal elszállították a csehországi Jozefstadtbba. Ezek után ítélje meg a német nagy közönség az idevaló németek szorongatót átlapotát!

U. i. A magyarok orczátlanságát legjobban jellemzi azon tény, hogy az ideai csolnakversenyen minden díjt egy bécsi német nyervén el, a fellázadt csolnakosok rárohantak és szegényt a Dunába fojtották, úgy hogy ő csak a legnagyobb erőfeszítéssel uszhatott vissza Bécsbe. Egyébiránt lehet-e ezt oly nemzetnél csodálni, mely nem irtózik a hatalmas Anglia koronahercegét arra kényszeríteni, hogy Deákkal (aki francia lapok tanulsága szerint szenvedélyes csárdástáncos) — csárdást járjon? Az ezen erőszakoskodásból netán származható nemzetközi bonyodalmaknak még csak elején állunk.

DR. MAULWURF.

Tudósítás
közkiállítás - látogatók

számára.

Az I. ált. engedélyezett
lakás-bérbeadó és közvetítő intézet
MIETZL OTTÓTÓL

Bécsben, Stadt, Wollzeile 6. sz. a mezzaninben

a közkiállítás tartamára

egy külön osztályt állított föl idegeneknek való lakás közvetítésre s szállás-szerzésre és nagy mérvben eszközölt előintézkedések folytán azon kellemes helyzetben van, hogy nármikor lehetőleg tetszés szerint bútorozott vagy bútorozatlan évi, hónapos és nyári lakásokat, valamint kisebb lakásokat, egyes szobákat stb. közvetíthessen, és jókor történő megrendelés mellett azokat biztonsággal eszközölhesse. A megrendeléseket kérjük a tekintetbe veendő körülmények pontos közlésével a meghatározott megérkezés előtti 8-14 nappal, a bérlés valamint a közvetítési díj után járó megfelelő foglaló melléklésével **bérmentesen** hozzánk beküldeni.

A fő-képviselőt

Magyarország és Erdély számára átruháztatott

Schwarz testvérekre,

nemzetközi hirdetmény-expeditió Pesten,
fürdő-utca a Dorottya-utca sarkán.

Áttekintő-jegyzékek kívánságra ingyen.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer
váltóláz ellen,

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán, Tolnamegyében melyeket a magyar orvosok és természetvizsgálók nagygyűlése

FIUMÉBAN

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jó-hírű gyógyszer-tárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!
Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el.

Szliács vasas-fürdő.

Ivó-, fürdő- és savó-gyógyhely.

(Vasuti állomás Szliács, Zólyom és Beszterezbánya közt)

Az idény megnyitása május 18-án.

Távirda-állomás.

Naponkénti posta.

A természetes meleg és hideg, szénsavanyt tartalmazó vasforrások Szliácsen alkalmazatnak: vérszegénység, sápkór, görvélykór ellen, savóval össze-kötve idült légsóhurut és torokdió-bajok, gyomor-, bél- és hólyag-hurut és gyomorgörcs ellen; több női betegségek, nevezetesen fájdalmas és rendetlen hónapszám, méhvérségek, fehér-folyás természetlenség ellen; szülési bajoknál; ideges hátgerincz-bántalmak, szélütések és ideges főfájás, ideggyöngörség, tehetetlenség, húgycsőfolyás, aranyér következte vérségek vérszegény egyéneknél előforduló csusz stb. ellen.

Gyógy-eszközök: teli fürdők, ülő fürdők, zuhanyok, ivó és savó-gyógyászat. Az ut Pesten át a magyar kir. északi vas-pályán, via Zólyom. Nyárban Szliács állomás már a forgalom-nak átadva lesz. Az osztrák gyógyhely-építő-társulat, mint Szliács jelen birtokosa, már a jövő fűrdőidényre nevezetes javítá-sokat, szépítésekét vesz foganatba, a lakásokat szaporítja. Valamennyi szoba finom izléssel és egész kényelemmel van bu-torozva (minden szobában csengetyű). A fűrdőház tetemesen csinosítottatik, jó vendéglőről, naponként kétszer friss süteményről stb. gondoskodva van. Jeles zenészek, hangversenyek, színház, kirándulások stb. a fűrdőidényt kellemessé fogják tenni. Május 15 től június 9-ig és szeptember 1-től az idény befejeztéig a szobák ára leszállítottatnak.

Fris töltésű Szliács vasas víz kapható Éleskuthy és Emresz ásványviz-kereskedéseikben Pesten. Magyarazó füzet mag-yar és német nyelven minden könyvkereskedésben. Lakás meg-rendeléseket elfogad a fűrdő felügyelősege Szliácsen és Pesten, május 15-ig két sas-utczában, 24. sz. a. 2-4 óráig

Dr. Hasenfeld,

egyetemi magántanár, vezető fürdő orvos
és Szliács gyógyhely igazgatója

Egyuttal tudtul adatik, hogy mintegy 40 hold leg-szebb helyen fekvő, építésre alkalmas térség felosz-tatik, a melyek eladását illetőleg a fűrdő-igazgató-ságtól bővebb értesítést lehet kapni.

Pest, uri-utca 4-ik szám.

Bámulatos olcsón

legujabb selymek, divatkelmék,

valamint

férfi és női plaidek

kaphatók

POLLÁK ZSIGMOND

divatkereskedésében

uri-utca 4-dik szám, Pesten.

Minták, valamint árjegyzékek vidékre bérmentve és ingyen küldetnek.

30 frton felüli megrendeléseknél, a bámula-tos olcsó áron kívül még 5% levonatik.

Női ruhák legujabb divat sze-rint, leggyorsabban s legjutányosabban el-készülnek.

Pest, uri-utca 4-ik szám.